

slagets § 6) er der åbnet mulighed for at optage også andre end folkepensionister i alderdomshjem, nemlig 60-årige invalidepensionister eller enkepensionister. Baggrunden herfor er, at de pågældende efter den gældende lovgivning er henvist til at søge folkepension ved dispensation, såfremt de ønsker optagelse i et alderdomshjem, hvilket vel oftest vil være en formalitet, men dog forbundet med et vist besvær såvel for pensionisterne som for de administrative myndigheder.

2) Ophævelse af den særlige refusionsordning for udlændinge.

Medens udgiften til forsørgelse her i landet af udlændinge, der ved traktatmæssig bestemmelse eller i medfør af forsørgelsesbevis, udstedt af socialministeriet, i forsørgelsesmæssig henseende har opnået ligestilling med dansk statsborger efter den gældende lovs § 17, stk. 2, og § 18, stk. 1, jfr. stk. 2, sidste punktum, refunderes opholdskommunen af statskassen med $\frac{7}{10}$, forudsætter lovforslagets §§ 21 og 22, at hjælpen i disse tilfælde refunderes opholdskommunen efter de sædvanlige regler, idet man ikke har fundet grundlag for at opretholde særregler på dette område, da det som altovervejende hovedregel drejer sig om personer, der i øvrigt på den ene eller den anden måde har fastere tilknytning til landet. Det samme gælder den tilsvarende refusionsbestemmelse i den gældende lovs § 64, stk. 1, nr. 1, vedrørende udlændinge, der ikke i forsørgelsesmæssig henseende er sidestillet med danske statsborgere.

3) Adgang til for det offentlige at indtræde i en privatretlig resolution vedrørende ægtefællebidrag.

Medens der i tilfælde, hvor det offentlige må yde hjælp til et barn, til hvilket en af forældrene skal svare bidrag efter privatretlige regler, er adgang til for det offentlige efter gældende ret at overtage resolutionen og indkræve bidraget til dækning af udgifterne ved barnets forsørgelse, således at det kan undgås at udfærdige en offentligretlig resolution i henhold til forsorgsloven, har der hidtil ikke bestået en tilsvarende almindelig adgang for det offentlige til at overtage en ægtefælleresolution, f. eks. hvor der er ydet hjælp til en frasepareret hustru, til hvilken manden skal svare bidrag i henhold til bidragsresolution, udfærdiget i tilslutning til separation. Det offentlige har derfor i disse tilfælde været henvist til at søge den fraseparerede mand pålagt bidrag efter forsorgslovens bestemmelser. Dette betyder imidlertid, at der samtidig eksisterer 2 bidragsresolutioner vedrørende de samme ægtefæller. Dette kan medføre, dels at det er vanskeligt

for det sociale udvalg at kontrollere, i hvilket omfang den hjælp søgende ægtefælle (hustruen) fortsat er trængende, idet bidrag uden kommunens vidende kan være betalt efter den privatretlige resolution, dels at manden, selv om han måtte have betalt sidstnævnte bidrag, yderligere bliver afkrævet bidrag efter den offentligretlige resolution. På et begrænset område, nemlig efter bestemmelsen om *særhjælp til visse enlige mødre* i den gældende lovs § 282, har man dog adgang til at gøre hjælpens ydelse betinget af, at det sociale udvalg indtræder i moderens eventuelle ret til underholdsbidrag til sig selv, dog højst med et til hjælpen svarende beløb.

I lovforslagets § 36, stk. 2, er den nævnte bestemmelse i den gældende lovs § 282 foreslået formuleret som en almindelig regel for hele lovens område, hvorved de ovenfor omtalte uheldige virkninger af, at der samtidig eksisterer to bidragsresolutioner, undgås.

4) Ændring af reglerne om perioderne for indtægtsopgørelsen ved udbetaling af børnebidrag af det offentlige.

Efter den gældende lovs § 194, stk. 3, er det som hovedregel indtægten i det foregående kalenderår, der er afgørende for, om pågældende efter sine indtægtsforhold er berettiget til at få børnebidrag udbetalt af det offentlige. Denne hovedregel kan dog fraviges, hvor der er tale om *indtægtsnedgang* i forhold til det foregående kalenderår, i hvilke tilfælde der er adgang til at lægge indtægten i de sidste 12 måneder — evt. den forventede fremtidige indtægt — til grund. I praksis har det været følt som en mangel, at en tilsvarende afvigelse fra hovedreglen ikke har været mulig ved *indtægtsfremgang*; dette gælder navnlig, når barnet efter udløbet af det foregående kalenderår har fået beskæftigelse og derved ofte vil have opnået en indtægt, der gør det urimeligt at udbetale bidrag. Det er derfor i § 88, stk. 3, b., foreslået, at der bliver adgang til at fravige lovens hovedregel ved enhver væsentlig forandring i forhold til det foregående kalenderår, d. v. s. også hvor der har været tale om indtægtsfremgang. Samtidig er det som en almindelig regel foreslået, at udvalget i sådanne tilfælde er berettiget til at lægge den årsindtægt til grund, som efter udvalgets skøn vil kunne opnås efter den indtrufne forandring.

Idet der i øvrigt henvises til bemærkningerne til de enkelte paragraffer, skal der nedenfor gives en kort oversigt over lovforslagets opbygning samt over de enkelte kapitlers forhold til den gældende lov og derefter en oversigt over de paragraffer i forsorgsloven, der vil bortfalde.